

τῆς ἀνωμαλίας τοῦ καιροῦ δὲν ἐπεκυρώθη τὸ πωλητήριον γράμμα ἀπὸ τὴν Δημογεροντίαν τῆς νήσου, ἐπειδὴ δὲν ἔφιναν κανέναν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ φρούριον. Μὴν ἐπιστηχθεῖσα ὅμως ποσῶς ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰς ἴδιωτικὰς δηλοποιήσεις ἢ μαρτυρίας τῶν διαφόρων μαρτύρων, καθότι τὰ τοιαῦτα μέσα εἶναι ἀπαράδεκτα εἰς τοὺς νόμους, ἀλλὰ προσηλωθεῖσα εἰς τὰς γενομένας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου δμολογίας καὶ θεωρήσασα ὅτι διὰ τῶν μαρτυριῶν τούτων ἀποδεικνύεται ἀναντιρρήτως ἡ ἴδιοκτησία τοῦ Γεωργίου Ζαφείρη έπι τῆς γολέτας του καὶ ὅτι οὗτος δὲν ἐκατηγορήθη ποτὲ διὰ πειρατείαν,

‘Η Ἐπιτροπὴ ἀπολύει τὸ πλοῖον αὐτοῦ μὲ δλην τὴν ἀποσκευήν του.

‘Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἔκτην Ὁκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ είκοστοῦ ὁγδούν ἔτους. Ἐν Αἰγίνη.

‘Η Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

’Ιω. Γ. Γιανετᾶς
’Εδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος ’Αθανασίου

’Ο Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2093 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

’Ο Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

’Αριθ. 18

‘Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ Ιησοῦς Ὁκτωβρίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Μαρίνου Ιωάννου, γραμματέως τῆς γολέτας «Περισεφόνης», διά τῆς ὅποιας ζητεῖ δύο κομμάτια πανὶ τῆς Σίφρου πήχες 100, κτῆμα ἴδιον του, ὡς λέγει,

‘Η Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

“Οτι συμπαραβληθείσης τῆς τωρινῆς αἰτήσεως τοῦ ωρθέντος γραμματέως μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας, ἀποδεικνύεται ἡ αἰτησις ἀπαράδεκτος:

1ον) Διότι αὐτὸς εἰς τὴν δμολογίαν του ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐμβῆκεν εἰς τὴν γολέταν, ὅταν ἔφθασεν εἰς Σκιάθον, τουτέστιν ἀφ' οὗ τὸ φορτίον εἶχε γενῆ εἰς Σπέτσαις καὶ τὸ ταξίδιον εἶχεν ἥδη ἀρχίσει.

2ον) Διότι ἐρωτηθεὶς εἰς τίν' ἀνήκει τὸ πρᾶγμα εἶπε: «δὲ νέξεύρω, δ

πλοίαρχος δὲν μὲ εἰπε» καὶ ποτὲ δὲν ἐδηλοποίησεν διὰ αὐτὸς εἶχε παραμικρὸν πρᾶγμα.

3ον) Διότι ἀποδειχθέντος διὰ τὴν γολέτα ἐφόρτωσε πραγματείας μὴ περιεχομένας εἰς τὴν δήλωσιν τῶν Σπετσῶν, ἥθελεν ἔχει πολλὰ κακῶς τώρα, σκοποῦντες νὰ τὰς σώσουν, νὰ παρουσιάζωσι τὸν μὲν καὶ τὸν δὲ διὰ νὰ τὰς παρασταίνουν ὡς παραφόρτιον (*raccotiglia*).

4ον) Διότι τὸ σήμερον μόνον δηλοποιούμενον παραφορτίον (*raccotiglia*) δημευθέντος ἥδη πλοίου καὶ φορτίου εἶναι ἀπλῆ διαβεβαίωσις μὴ ἀποδεδειγμένη.

“Οθεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ Μαρίνου Ἰωάννου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνάτην Ὁκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ δικτακοσιοστοῦ είκοστοῦ ὅγδοου ἔτους. Ἐν Αλγίνη.

·Η ·Αντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου ·Ἐπιτροπὴ

·Ιω. Γ. Γιανετᾶς
·Έδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος ·Αθανασίου

·Ο Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον (βλέπ. ἀρ. 20).

·Ο Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

·Αριθ. 19

·Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου 1828 ἀναφορὰν παρουσιασθεῖσαν παρὰ τοῦ Παναγιώτου Ζαννέτου Ποτάρου, ὅστις ἀναφέρει:

1ον) “Οτι αἱ φορτωθεῖσαι πραγματεῖαι παρὰ τοῦ Νικολάου Φλεμοτόμου εἰς τὸ καταδικασθὲν πλοῖον τοῦ Παναγιώτου Σιδέρη, διευθύνοντο πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Ζαννέτου Ποτάρου καὶ εἶναι ἴδιοκτησία τοῦ πατρός του,

2ον) “Οτι αἱ ἄλλαι πραγματεῖαι αἱ φορτωθεῖσαι εἰς παραλαβὴν τοῦ Μιχαὴλ καὶ ἀδελφῶν Σαβάρα, εἶναι ἴδιοκτησία τοῦ Σαβάρα αὐτοῦ, τοῦ δποίου καὶ εἰν’ ἐπίτροπος δ ἀναφερόμενος.

Ἐπομένως ζητεῖ νὰ ὑπεξαιρεθῶσι τῆς κρίσεως αἱ πραγματεῖαι αὗται.

·Η ·Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον καὶ κατὰ δίκαιου καὶ κατὰ πρᾶγμα.

Κατὰ δίκαιου:

1ον) Διότι εἰς περίστασιν παραβιάσεως ἀποκλεισμοῦ δὲν παρατηρεῖται ἡ

